

ZARZĄDZENIE Nr13.....

REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA W WARSZAWIE

z dnia20 marca..... 2020 r.

w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Torfowisko Serafin”

Na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2, ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się na 5 lat zadania ochronne dla rezerwatu przyrody „Torfowisko Serafin”, zwanego dalej „rezerwatem”.

§ 2. Identyfikację i ocenę istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych rezerwatu oraz sposoby eliminacji lub ograniczania tych zagrożeń i ich skutków określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 3. 1. Opis sposobów ochrony czynnej ekosystemów rezerwatu, z podaniem rodzaju, rozmiaru i lokalizacji poszczególnych zadań, określa tabela, stanowiąca załącznik nr 2 do zarządzenia.

2. Lokalizację zadań ochronnych określa mapa, stanowiąca załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 4. Obszar rezerwatu objęty jest ochroną czynną.

§ 5. Nadzór nad wykonaniem zarządzenia powierza się Zastępcy Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnemu Konserwatorowi Przyrody.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
w Warszawie

Arkadiusz Siembida

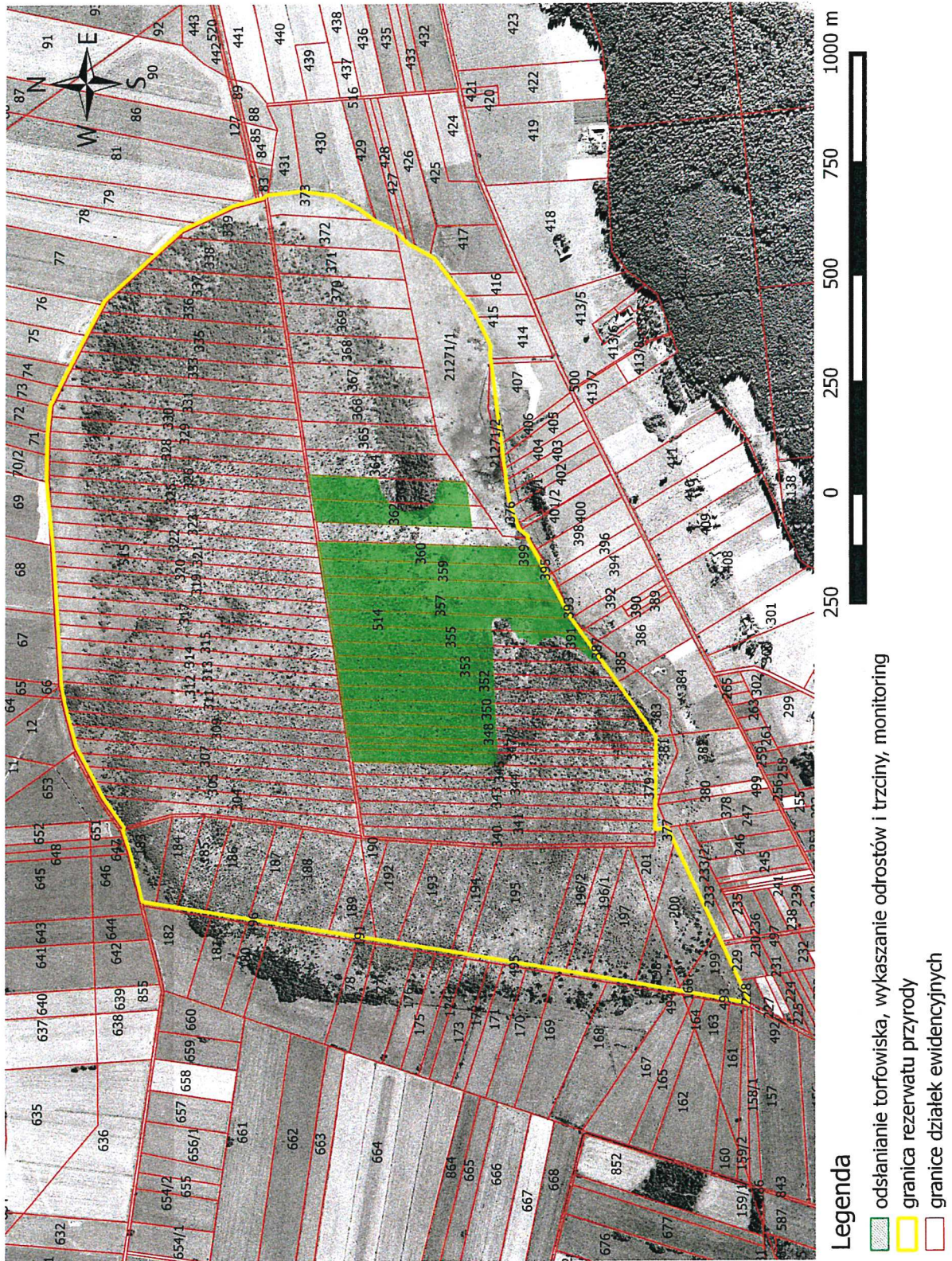
Załącznik nr 1 do Zarządzenia Nr¹⁹.....

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie
z dnia ..¹⁰..⁰¹..²⁰²⁰ r.

Identyfikacja i ocena istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz sposoby eliminacji lub ograniczania tych zagrożeń i ich skutków

Identyfikacja zagrożenia	Rodzaj zagrożenia	Sposób eliminacji zagrożenia lub jego ograniczenia oraz jego skutków
Ekspancja gatunków roślin w szczególności wierzb, brzoź i trzciny na torfowisku przejściowym, powodująca pogarszanie uwodnienia torfowiska oraz zanik charakterystycznych dla torfowisk światłożądnych gatunków roślin.	Wewnętrzne Istniejące	Usunięcie gatunków roślin, w szczególności wierzb, brzoź i trzciny powodujących zarastanie torfowiska przejściowego.

Lokalizacja zadań ochronnych

Opis sposobów ochrony czynnej ekosystemów, z podaniem rodzaju, rozmiaru i lokalizacji poszczególnych zadań

Rodzaj zadań	Rozmiar zadań	Lokalizacja Zadań	
		Numer działki ewidencyjnej	
Odsłanianie torfowiska.	Usuwanie z torfowiska przejściowego ekspansywnych gatunków roślin, w szczególności wierzby, brzozy i trzciny, powodujących zarastanie torfowiska, wraz z wywiezieniem pozyskanej biomasy poza teren rezerwatu.	346, 347/1, 347/2, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 362, 363	
Wykaszanie odrostów i trzciny.	Wykaszanie powstających w miejscu wykonania działania ochronnego „odsłanianie torfowiska” odrostów wyciętych drzew, krzewów i trzciny, wraz z wywiezieniem pozyskanej biomasy poza teren rezerwatu		
Monitoring.	Regularnie powtarzane po sobie obserwacje i pomiary skuteczności realizacji działań z zakresu ochrony czynnej obejmujące ocenę, w stosunku do stanu wyjściowego, stanu zachowania torfowiska przejściowego.		

Uzasadnienie

Projekt zadań ochronnych rezerwatu został opracowany na podstawie przepisów art. 22 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Ochrona środowiska przyrodniczego wymaga podejmowania działań w sposób ciągły, szczególnie w przypadku zajścia sytuacji, w której może dojść do pogorszenia stanu wyznaczonego dla rezerwatu celu ochrony. Ustawa o ochronie przyrody przewiduje dla rezerwatów przyrody możliwość sporządzenia projektu zadań ochronnych, które w swoim założeniu mają charakter tymczasowy i zawarta w nich regulacja, w świetle zredagowanych zapisów tego artykułu, odnosi się tylko i wyłącznie do najważniejszych i najbardziej pilnych, z punktu widzenia ochrony przyrody, działań.

Zakres prac zaplanowanych w projekcie zadań ochronnych został dostosowany do zasobów, tworów i składników przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości kulturowych rezerwatu.

W rezerwacie nie wyznacza się obszarów, na których można wykonywać polowania, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie przyrody.

W rezerwacie nie wyznacza się miejsc połowu ryb i innych organizmów wodnych, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 14 ustawy o ochronie przyrody.

W rezerwacie nie wskazuje się obszarów ochrony ścisłej i krajobrazowej, o której mowa w art. 22 ust. 3 pkt 4 ustawy o ochronie przyrody. Cały obszar rezerwatu obejmuje się ochroną czynną. Z uwagi na zniekształcenie zbiorowisk roślinnych rezerwatu oraz niezbyt korzystną ich strukturę przestrzenną, nie należy wyznaczać obszarów ochrony ścisłej.

Status prawny rezerwatu został określony rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 21 grudnia 1998 r. (Dz. U. z 1999 r. poz. 1101). Funkcjonuje on w obrocie prawnym, jako forma ochrony przyrody, w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajoznawczych torfowiska o bogatej faunie i florze, w tym rzadkiej i chronionej.

Dominującym typem krajobrazu w rezerwacie jest krajobraz zbliżony do naturalnego. Jest on charakterystyczny dla obszarów, gdzie działalność człowieka nie spowodowała istotnych zmian w krajobrazie. Rezerwat położony jest w Kotlinie Kurpiowskiej zbudowanej głównie z piasków podścielonych utworami nieprzepuszczalnymi i słabo przepuszczalnymi. Torfowisko, na którym leży rezerwat, powstało w efekcie powolne gromadzenia się substancji organicznej i mineralnej w postaci gytii i akumulacja torfu w pięciu płytkich jeziorach zajmujących rozległe obniżenie terenowe. Cechą charakterystyczną zbiorowisk torfowiskowych jest ich przestrzenny, strefowy układ. Jest on odzwierciedleniem kierunku przemian sukcesyjnych jakim one podlegają. Roślinność torfowisk w naturalnych i niezburzonych warunkach odznacza się dużą stabilnością. Panujący, dodatni bilans wody skutecznie hamuje sukcesję roślinną i uniemożliwia rozwój zbiorowiskom leśnym. Jednocześnie torfowiska są zbiorowiskami bardzo wrażliwymi, szybko reagującymi na zmianę stosunków wodnych. Przejawia się to głównie ekspansją drzew i krzewów. Początkowo, pojawiają się tu sosny i brzozy, które szybko mogą zaniknąć, gdy poprawią się warunki hydrologiczne torfowiska. Przy utrzymujących się obniżonym stanie wód, zwiększa się zwarcie tych gatunków drzew. W runi takich fitocenoz dalej dominują gatunki charakterystyczne dla torfowisk, ale zwiększony udział mają gatunki z borów bagiennych takie jak borówka bagienna oraz bagno zwyczajne.

Główne zagrożenie dla zbiorowisk rezerwatu stanowią zachodzące procesy sukcesyjne, które zostały znacznie przyspieszone poprzez zmianę warunków siedliskowych. W wyniku pogorszenia warunków wodnych dochodzi do ekspansji gatunków drzew i krzewów na torfowisku i w efekcie notuje się ustępowanie gatunków charakterystycznych dla torfowisk na rzecz gatunków leśnych. Postępująca sukcesja wtórna zarośli wierzbowo –

brzozowych oraz trzciny, doprowadza do zarastania torfowiska i pogarszania jego uwodnienia i związany z tym zanik charakterystycznych dla torfowisk światłożądnych gatunków roślin.

Zaprojektowane działania ochronne mają pomóc zachować cenne ekosystemy torfowisk. Zakłada się, że usuwanie ekspansywnej roślinności, w szczególności wierzby, brzozy i trzciny obniży ewapotranspirację w rezerwacie i przyczyni się do poprawy bilansu wodnego w rezerwacie.